

พระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง เป็น พระกิตติคุณที่เทียมเท็จ ที่มีคนนับถือตั้งแต่ คริสตจักรสมัยยุคแรก มีหลายระดับและหลายกลุ่ม บางกลุ่มเน้นการรักษาโรค บางกลุ่มเน้นการประสบความสำเร็จ และมีอีกบางกลุ่มที่สอนว่าสามารถทวง ความร่ำรวยจากพระเจ้าเหมือนกันว่าพระเจ้าจำเป็นต้องให้ บ่อยครั้งผู้สอน เทียมเท็จก็จะสอนว่าพระเจ้าจะอวยพรถ้าคุณถวายสิบลด แม้แต่การถวายสิบลดเป็นการถวายข้าวที่พระวิหารเป็นเวลาปีละครั้ง และไม่เคยเป็นการถวาย เงินทอง บ่อยครั้งพวกนี้ก็จะซื้อเครื่องบินส่วนตัวหรือรถยนต์แพงๆ โดยเงินที่ได้มาจากคนถวาย คนสอนเทียมเท็จที่มีชื่อเสียงบางคนก็คือ:

- Joel Osteen
- Creflo Dollar
- Benny Hinn
- TD Jakes
- Joyce Meyer
- Paula White
- Fred Price
- Kenneth Copland
- Robert Tilton
- Eddie Long
- Juanita Bynum
- Paul Crouch
- หมอ วิรุณ (ซึ่งอยู่สหรัฐตอนนี้)

เพราะเหตุผลกฎหมายของไทย จะไม่พูดถึงอาจารย์คนไทยที่สอนผิดพลาด
ในตอนนี้อยู่ในอนาคตกฎหมายเปลี่ยน ผมอาจจะเพิ่มเติมชื่อ เพื่อจะได้รู้ว่า
ใครบ้างในประเทศไทยที่สอนผิดไปด้านนี้ รับรองมีเยอะมาก

ในที่นี้จะไม่พูดถึงชื่อพระคัมภีร์ที่อาจารย์พวกนี้ได้ใช้ในแบบที่ผิด (โดยการ
ตีความผิดหรือดึงออกจากเนื้อหา) ผมอาจจะทำใบปลิวอีกเล่มหนึ่งที่ช่วย
ต่อต้านการตีความพระคัมภีร์ที่ผิดของคนพวกนี้ แต่สำหรับตอนนี้ ก็จะกล่าวถึง
เกี่ยวกับคำสอนของพระคัมภีร์ที่พูดถึงเงินทอง ความร่ำรวย และเรื่องอื่นๆที่
เป็นในทางตรงกันข้ามกับพระกิตติคุณแห่งความมั่งคั่ง

พระคัมภีร์หมายความว่าอะไรเมื่อพูดถึงพระพร?

ภาษาฮีบรูสำหรับ "พระพร" ก็คือคำว่า "เอเซอร์" ซึ่งมีความหมายว่าความสุข
พระเจ้าจึงทรงอวยพรสัตว์เหล่านั้นว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มน้ำในทะเล
และให้นกทวีมากขึ้นบนแผ่นดินโลก” พระเจ้าทรงอวยพรพวกเขา ตรัสกับพวก
เขาว่า “จงมีลูกดกทวีมากขึ้นจนเต็มแผ่นดิน จงมีอำนาจเหนือแผ่นดิน จง
ครอบครองฝูงปลาในทะเล และฝูงนกในท้องฟ้า กับสัตว์ที่เคลื่อนไหวบน
แผ่นดินทั้งหมด” -ปฐมกาล 1:22, 28

เราจะอวยพรคนที่อวยพรเจ้า เราจะสาปคนที่แช่งเจ้า บรรดาเผ่าพันธุ์ทั่วโลก
จะได้พรเพราะเจ้า” -ปฐมกาล 12:3

“ดูเถิด มนุษย์คนใดที่พระเจ้าทรงตั้งเดือนก็เป็นสุข เพราะฉะนั้น อย่าดูหมิ่น
การตีสอนขององค์ผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์” -โยบ 5:17

บุคคลผู้เป็นสุขคือ ผู้ไม่เดินตามคำแนะนำของคนอธรรม ไม่ยืนอยู่ในทางของ
คนบาป ไม่นั่งอยู่ในที่นั่งของคนที่ชอบเยาะเย้ย แต่ความปิติยินดีของผู้ผู้นั้นอยู่ใน
ในธรรมบัญญัติของพระยาห์เวห์ เขาใคร่ครวญธรรมบัญญัติของพระองค์ทั้ง

กลางวันและกลางคืน เขาเป็นเหมือนต้นไม้ที่ปลูกไว้ริมธารน้ำ ซึ่งเกิดผลตามฤดูกาล และใบก็ไม่เหี่ยวแห้ง ทุกอย่างที่เขาทำก็จำเริญขึ้น -สดุดี 1:1-3

บุคคลผู้ซึ่งการละเมิดของเขาได้รับอภัยก็เป็นสุข คือผู้ซึ่งบาปได้รับการกลบเกลื่อน -สดุดี 32:1

ในภาษากรีกมีคำว่า มาคาร์อีโอส ซึ่งหมายความว่าความสุขเหมือนกัน และอีกคำหนึ่ง ยูโลจีโอ ซึ่งหมายความว่า การอวยพรคนอื่นด้วยคำพูดที่ดี หรือการอวยพรอาหารด้วยคำอธิษฐาน

แต่พระองค์ตรัสว่า “คนทั้งหลายที่ได้ยินพระวอนะของพระเจ้าแล้วถือรักษาไว้ต่างหากที่เป็นสุข” -ลูกา 11:28

ดังที่ดาวิดได้กล่าวถึงความสุขของคนที่พระเจ้าทรงถือว่าเป็นคนชอบธรรม โดยไม่อาศัยการประพฤติ ว่า “คนทั้งหลายซึ่งพระเจ้าทรงยกการอธรรมของเขาแล้ว และพระเจ้าทรงกลบเกลื่อนบาปของเขาแล้ว ก็เป็นสุข บุคคลที่องค์พระผู้เป็นเจ้าไม่ได้ทรงถือโทษก็เป็นสุข” -โรม 4:6-8

สาธุการแด่พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ผู้ประทานพรฝ่ายจิตวิญญาณทุกอย่างแก่เราในสวรรคสถานโดยพระคริสต์ -เอเฟซัส 1:3

คนที่สู้ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับมงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์ -ยากอบ 1:12

อย่าทำชั่วตอบแทนชั่ว หรืออย่าด่าตอบการด่า แต่ตรงกันข้าม จงอวยพร เพราะพระองค์ได้ทรงเรียกให้พวกท่านทำเช่นนั้น เพื่อพวกท่านจะได้รับพระพร -1 เปโตร 3:9

และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่นี้ไป คน

ทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น พวกเขาจะได้หยุดพักจากการตรากตรำของเขา เพราะการงานที่พวกเขาได้ทำนั้นจะติดตามเขาไป” -วิวรณ์ 14:13,

และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “จงเขียนลงไปว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในงานเลี้ยงอภิเษกสมรสของพระเมษโปดก” และท่านบอกอีกว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่สัตย์จริงของพระเจ้า” -วิวรณ์ 19:9

ผู้นำกับเงินทอง

“ห้ามพิพากษาด้วยความอยุติธรรม ห้ามล่าเอียงเข้าข้างคนจนหรือเห็นแก่หน้าผู้เป็นใหญ่ แต่เจ้าจงพิพากษาเพื่อนบ้านของเจ้าด้วยความชอบธรรม -เลวีนิติ 19:15

“เมื่อท่านมาถึงแผ่นดินที่พระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านประทานแก่ท่าน และท่านถือกรรมสิทธิ์อาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น แล้วท่านจะกล่าวว่า ‘เราจะตั้งกษัตริย์ไว้เหนือเราเหมือนประชาชาติที่ปวงซึ่งอยู่รอบเรา’ ก็จงตั้งผู้ซึ่งพระยาห์เวห์พระเจ้าของท่านทรงเลือกไว้ให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน คือตั้งคนหนึ่งจากพวกพี่น้องของท่านให้เป็นกษัตริย์เหนือท่าน ห้ามตั้งคนต่างชาติซึ่งไม่ใช่พี่น้องของท่านให้อยู่เหนือท่าน แต่ว่าอย่าให้เขามีม้าเป็นของตนเองมากเกินไป หรือเป็นเหตุให้ประชาชนกลับไปอียิปต์ เพื่อจะมีม้ามากๆ เพราะพระยาห์เวห์ได้ตรัสกับพวกท่านแล้วว่า ‘อย่ากลับไปทางนั้นอีกเลย’ และอย่าให้เขามีภรรยา มาก เพื่อจิตใจของเขาจะไม่หันเหไป และอย่าให้มีเงินมีทองเป็นของตนอย่างมากมาย “เมื่อนั่งบัลลังก์ในราชอาณาจักรก็ให้เขาคัดลอกธรรมบัญญัตินี้ไว้ในหนังสือเพื่อตนเองต่อหน้าพวกปุโรหิตคนเลว ให้มันอยู่กับเขา และให้เขาอ่านตลอดชีวิตของตน เพื่อเขาจะได้เรียนรู้ที่จะยำเกรงพระยาห์เวห์พระเจ้าของเขา โดยรักษาถ้อยคำทั้งสิ้นในธรรมบัญญัตินี้ และกฎเกณฑ์เหล่านี้ และทำตาม เพื่อว่าจิตใจของเขาจะไม่ได้ยกขึ้นสูงกว่าพี่น้องของตน และเพื่อ

เขาเองจะไม่หันเหจากพระบัญญัติไปทางขวาหรือทางซ้าย เพื่อเขาจะได้ปกครองราชอาณาจักรของเขาอยู่ได้นาน ทั้งตนเองและลูกหลานของตนในอิสราเอล -เฉลยธรรมบัญญัติ 17:14-20

พระราชราชาโลมอนทรงรักหญิงต่างชาติหลายคน นอกจากพระธิดาของฟาโรห์แล้ว มีหญิงโมอับ หญิงอัมโมน หญิงเอโดม หญิงไซดอน และหญิงฮิตไทต์ ซึ่งเป็นประชาชาติที่พระยาห์เวห์ตรัสกับคนอิสราเอลว่า “พวกเจ้าอย่าแต่งงานกับพวกเขา หรืออย่าให้พวกเขามาแต่งงานกับพวกเจ้า เพราะพวกเขาจะหั่นจิตใจของพวกเจ้าไปตามพระต่างๆ ของเขาอย่างแน่นอน” ซาโลมอนทรงติดพันหญิงเหล่านี้ด้วยความรัก พระองค์ทรงมีมเหสี 700 คน และนางห้าม 300 คน และบรรดามเหสีของพระองค์ก็หันพระทัยของพระองค์ไปเสีย ต่อมาเมื่อซาโลมอนทรงพระชราแล้ว บรรดามเหสีของพระองค์ได้หันพระทัยของพระองค์ไปตามพระอื่นๆ และพระทัยของพระองค์ไม่รักดีต่อพระยาห์เวห์ พระเจ้าของพระองค์ ไม่เหมือนอย่างพระทัยของดาวิดพระราชบิดาของพระองค์ เพราะซาโลมอนทรงดำเนินตามเจ้าแม่อัสโทเรท พระของชาวไซดอน และตามพระมิลโคม สิ่งที่น่าเกลียดน่าชังของชาวอัมโมน ซาโลมอนจึงทรงทำสิ่งชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระยาห์เวห์ และไม่ได้ทรงดำเนินตามพระยาห์เวห์อย่างเต็มพระทัย ไม่เหมือนอย่างดาวิดพระราชบิดาของพระองค์ แล้วซาโลมอนได้ทรงสร้างปูชนียสถานสูงบนภูเขาที่อยู่ตรงข้ามกรุงเยรูซาเล็มสำหรับพระเคโมช ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังของโมอับ และสำหรับพระโมเลค ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเกลียดน่าชังของคนอัมโมน พระองค์ทรงทำอย่างนั้นเพื่อมเหสีต่างชาติทั้งหมดของพระองค์ หญิงเหล่านั้นได้เผาเครื่องหอมและถวายเครื่องสัตวบูชาแก่บรรดาพระของพวกนาง พระยาห์เวห์ก็ริ้วซาโลมอน เพราะพระทัยของท่านได้หันไปจากพระยาห์เวห์ พระเจ้าแห่งอิสราเอล ผู้ทรงปรากฏแก่ท่านสองครั้งแล้ว และได้ทรงบัญชาท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ ว่าท่านไม่ควรไปติดตามพระอื่นๆ แต่ท่านไม่ได้รักษาพระบัญชาของพระยาห์เวห์ เพราะฉะนั้น

พระยาห์เวห์ตรัสกับซาโลมอนว่า “เพราะเจ้าทำเช่นนี้ และเจ้าไม่ได้รักษาพันธสัญญาและกฎเกณฑ์ของเรา ซึ่งเราได้บัญชาเจ้า เราจะฉีกอาณาจักรเสียจากเจ้าอย่างแน่นอน และมอบให้ข้าราชการของเจ้า อยากรู้ก็ตาม เพื่อเห็นแก่ดาวิดบิดาของเจ้า เราจะไม่ทำในสมัยของเจ้า แต่เราจะฉีกมันออกจากมือบุตรชายของเจ้า อยากรู้ก็ดี เราจะไม่ฉีกอาณาจักรเสียทั้งหมด แต่เราจะให้เผ่าหนึ่งแก่บุตรชายของเจ้า เพื่อเห็นแก่ดาวิดผู้รับใช้ของเรา และเพื่อเห็นแก่เยรูซาเล็มซึ่งเราได้เลือกไว้” -1 พงศ์กษัตริย์ 11:1-13

คนที่ทะเลาะหากำไรก็ทำให้ครอบครัวของตนลำบาก แต่คนที่เกลียดสินบนจะมีชีวิตอยู่ -สุภาษิต 15:27

คนชอบธรรมรู้จักสิทธิของคนจน คนอธรรมไม่เข้าใจความรู้อย่างนี้ -สุภาษิต 29:7

ความพอใจ

มีเล็กน้อยพร้อมกับมีความชอบธรรม ก็ดีกว่ามีรายได้มากพร้อมกับความอยุติธรรม -สุภาษิต 16:8

ขอให้ความเท็จและคำมูสาไกลจากข้าพระองค์ ขออย่าประทานความยากจนหรือความมั่งคั่งแก่ข้าพระองค์ ขอทรงเลี้ยงข้าพระองค์ด้วยอาหารที่จำเป็นแก่ข้าพระองค์ เกรงว่าข้าพระองค์จะอิม และปฏิเสธพระองค์ แล้วพูดว่า “พระยาห์เวห์เป็นใครเล่า?” หรือเกรงว่าข้าพระองค์จะยากจนและขโมย และลบหลู่พระนามพระเจ้าของข้าพระองค์ -สุภาษิต 30:8-9

เพราะฉะนั้นพวกท่านจงอธิษฐานเช่นนี้ว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้สถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้แผ่นดินของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้เป็นไปตามพระทัยของพระองค์ ในสวรรค์เป็นอย่างไรก็ให้เป็นไปอย่างนั้นในแผ่นดินโลก ขอประทานอาหาร

ประจำวันแก่พวกข้าพระองค์ในวันนี้ และขอทรงยกบาปผิดของพวกข้า
พระองค์ เหมือนพวกข้าพระองค์ยกโทษบรรดาคนที่ทำผิดต่อข้าพระองค์
และขออย่าทรงนำพวกข้าพระองค์เข้าไปในการทดลอง แต่ขอให้พวกข้า
พระองค์พ้นจากความชั่วร้าย ’ -มัทธิว 6:9-13

“เพราะเหตุนี้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่าจะ
เอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่า
จะเอาอะไรนุ่งห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารไม่ใช่หรือ? และร่างกายสำคัญยิ่ง
กว่าเครื่องนุ่งห่มไม่ใช่หรือ? จงดูนกทั้งหลายบนฟ้า พวกมันไม่ได้หว่าน ไม่ได้
เกี่ยว ไม่ได้รวบรวมไว้ในยุ้งฉาง แต่พระบิดาของพวกท่าน ผู้สถิตในสวรรค์ทรง
เลี้ยงพวกมันไว้ ท่านไม่ประเสริฐกว่าพวกมันหรือ? -มัทธิว 6:25-26

แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ระวังให้ดี จงหลีกเลี่ยงจากความโลภทุกอย่าง
เพราะว่าชีวิตของคนไม่ได้อยู่ที่การมีของฟุ่มเฟือย” -ลูกา 12:15

ข้าพเจ้ารู้จักความขาดแคลนและรู้จักความอุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าในกรณีใดหรือ
ในทุกกรณี ข้าพเจ้าได้เรียนรู้เคล็ดลับในการเผชิญความอิมท้องและความอด
อยาก ความอุดมสมบูรณ์และความขัดสนแล้ว ข้าพเจ้าเผชิญ ได้ทุกอย่างโดย
พระองค์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า -ฟิลิปปี 4:12-13

อันที่จริง การอยู่ในทางพระเจ้าพร้อมกับมีความพอใจก็เป็นประโยชน์อย่าง
ใหญ่หลวง เพราะว่าเราไม่ได้เอาอะไรเข้ามาในโลกเช่นไร เราก็เอาอะไรออกไป
จากโลกไม่ได้เช่นกัน ถ้ามีอาหารและเสื้อผ้า เราก็ควรพอใจในสิ่งเหล่านั้น ส่วน
พวกที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในการล่อลวงและติดกับดักของความอยากมากมาย
ที่โง่เขลาและอันตราย ซึ่งจุดคนเราให้ลงไปสู่ความพินาศและความย่อยยับ
เพราะว่าการรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด ความโลภเงินทองนี้
ที่ทำให้บางคนหลงไปจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์มากมาย -1
ทิโมธี 6:6-10

ความสุขในความยากลำบาก

พระองค์ตรัสแก่หญิงนั้นว่า “เราจะเพิ่มความทุกข์ลำบากมากขึ้นแก่เจ้า และเมื่อเจ้ามีครรภ์ เจ้าจะคลอดบุตรด้วยความเจ็บปวด ถึงกระนั้น เจ้าจะยังปรารถนาในสามีของเจ้า และเขาจะปกครองตัวเจ้า” พระองค์จึงตรัสแก่ชายนั้นว่า “เพราะเหตุเจ้าเชื่อฟังคำพูดของภรรยา และกินผลจากต้นไม้ที่เราสั่งไม่ให้กินผลจากต้นนั้น แผ่นดินจึงต้องถูกสาปเพราะเจ้า เจ้าจะต้องหากินบนแผ่นดินด้วยความทุกข์ลำบากตลอดชีวิต ต้นไม้และพืชที่มีหนามจะงอกขึ้นบนดินแก่เจ้า และเจ้าจะกินพืชตามท้องทุ่ง เจ้าจะต้องหากินด้วยเหงื่ออาบหน้าจนเจ้ากลับไปเป็นดิน เพราะเจ้าถูกนำมาจากดิน และเพราะเจ้าเป็นผงเคล็ดิน และเจ้าจะกลับเป็นผงเคล็ดินดังเดิม” -ปฐมกาล 3:16-19

เพราะความทุกข์มิได้มาจากผงเคล็ดิน และความยากลำบากมิได้งอกมาจากดิน
-โยบ 5:6

ดีแล้วที่ข้าพระองค์ทุกข์ยาก เพื่อข้าพระองค์จะเรียนรู้กฎเกณฑ์ของพระองค์
-สดุดี 119:71

ถ้าเจ้าอ่อนล้าในวันยากลำบาก กำลังของเจ้าก็น้อย -สุภาษิต 24:10

เพราะพวกเขาเอาท่อของนกวางบนบ่าของมนุษย์ แต่ส่วนพวกเขาเองไม่ยอม แม้แต่จะใช้สักริ้วเดียวไปยก -มัทธิว 23:4

“เวลานั้นพวกเขาจะมอบตัวท่านให้ทนทุกข์ลำบากและจะฆ่าท่านทั้งหลายเสีย และประชาชาติทั้งหมดจะเกลียดชังท่านเพราะนามของเรา -มัทธิว 24:9

เราบอกเรื่องนี้กับพวกท่าน เพื่อท่านจะได้มีสันติสุขในเรา ในโลกนี้ท่านจะประสบความทุกข์ยาก แต่จงมีใจกล้าเถิด เพราะว่าเราชนะโลกแล้ว”

ยอห์น 16:33

ท่านทั้งสองทำให้บรรดาสาวกมีจิตใจเข้มแข็งขึ้น และหนุนใจพวกเขาให้ดำรง
อยู่ในความเชื่อ โดยกล่าวว่า เราจะต้องทนความยากลำบากหลายอย่างในการ
เข้าสู่แผ่นดินของพระเจ้า - กิจการ 14:22

ยิ่งกว่านั้น เราก็ชื่นชมยินดีในความทุกข์ยากด้วย เพราะเรารู้ว่าความทุกข์ยาก
นั้น ทำให้เกิดความทรหดอดทน และความทรหดอดทนทำให้เห็นว่าเราเป็น
คนที่พระเจ้าทรงใช้ได้ และการที่เป็นเช่นนั้นทำให้มีความหวัง และความหวัง
จะไม่ทำให้ผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลังเข้าสู่จิตใจของเรา
โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว - โรม 5:3-5

ข้าพเจ้าเห็นว่าความทุกข์ลำบากแห่งสมัยปัจจุบัน ไม่ควรจะไปเปรียบกับ
ศักดิ์ศรีซึ่งจะเผยให้แก่เราในอนาคต - โรม 8:18

แล้วใครจะให้เราขาดจากความรักของพระคริสต์ได้? จะเป็นความทุกข์ หรือ
ความยากลำบาก หรือการเคียดแค้น หรือการกัณดารอาหาร หรือการเปลือยกาย
หรือการถูกโพล่ภัย หรือการถูกกดขี่หรือ? ตามที่เขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า
“เพราะเห็นแก่พระองค์ ข้าพระองค์จึงถูกประหารวันยังค่ำ และนับว่าเป็น
แกะสำหรับเอาไปฆ่า” แต่ในเหตุการณ์ทั้งหมดนี้ เรามีชัยเหลือล้นโดย
พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าแน่ใจว่า แม้ความตาย หรือชีวิต
หรือบรรดาทูตสวรรค์ หรือเทพเจ้า หรือสิ่งซึ่งมีอยู่ในปัจจุบันนี้ หรือสิ่งซึ่งจะมี
ในภายหน้า หรือฤทธิ์เดชทั้งหลาย หรือซึ่งสูง หรือซึ่งลึก หรือสิ่งใดๆ อื่นที่ได้
ทรงสร้างแล้วนั้น จะไม่สามารถทำให้เราขาดจากความรักของพระเจ้า ซึ่งมีอยู่
ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราได้ - โรม 8:35-39

จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงสู้ทนต่อความยากลำบาก จงเข้มแข็งมั่นอธิษฐาน
- โรม 12:12

เขาเป็นคนปรนนิบัติของพระคริสต์หรือ ข้าพเจ้าเป็นดีกว่าพวกเขาเสียอีก
(ข้าพเจ้าพูดอย่างคนบ้า) ข้าพเจ้าตรากตรำยิ่งกว่าพวกเขา ข้าพเจ้าติดคุก

มากกว่าพวกเขา ข้าพเจ้าถูกโอบยตีมากมาย ข้าพเจ้าหวัดตายบ่อยๆ พวกยิว
เขียนข้าพเจ้าห้าครั้ง ครั้งละสามสิบเก้าที ข้าพเจ้าถูกตีด้วยไม้สามครั้ง ถูก
ก้อนหินขว้างครั้งหนึ่ง ข้าพเจ้าเผชิญภัยเรือแตกสามครั้ง ข้าพเจ้าลอยอยู่ใน
ทะเลวันหนึ่งกับคืนหนึ่ง -2 โครินธ์ 11:23-25

เพราะเหตุนี้ เพื่อเห็นแก่พระคริสต์ ข้าพเจ้าจึงพอใจในบรรดาความอ่อนแอ
ในการถูกเยาะเย้ยต่างๆ ในความลำบาก ในการถูกข่มเหง ในเหตุวิบัติต่างๆ
เพราะว่าข้าพเจ้าอ่อนแอเมื่อใด ข้าพเจ้าก็จะเข้มแข็งมากเมื่อนั้น

-2 โครินธ์ 12:10

พระองค์ผู้ทรงหนุนใจเราในความยากลำบากทั้งหมดของเรา เพื่อเราจะ
สามารถหนุนใจคนทั้งหลาย ที่มีความยากลำบากอย่างใดอย่างหนึ่งได้ด้วยการ
หนุนใจ ซึ่งเราเองได้รับจากพระเจ้า -2 โครินธ์ 1:4

ฉะนั้นเราจึงไม่ย่อท้อ ถึงแม้ว่าสภาพภายนอกของเรากำลังทรุดโทรมไป แต่
สภาพภายในนั้นก็ได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ ทุกๆ วัน เพราะว่าความยากลำบาก
ชั่วคราวและเล็กน้อยของเรา จะทำให้เรามีศักดิ์ศรีนิรันดร์มากมายอย่างไม่มีที่
เปรียบ เราไม่ได้เอาใจใส่ ในสิ่งที่มองเห็น แต่เอาใจใส่ในสิ่งที่มองไม่เห็น
เพราะว่าสิ่งที่มองเห็นนั้นไม่ยั่งยืน แต่สิ่งที่มองไม่เห็นนั้นถาวรนิรันดร์

-2 โครินธ์ 4:16-18

แต่เราแสดงตัวเป็นคนปรนนิบัติของพระเจ้าในทุกทาง โดยมีความทรหดอดทน
เป็นอย่างมากในความยากลำบาก ความลำเค็ญ ในเหตุวิบัติ การถูกเขียน และ
การถูกจำคุก ในเหตุการณ์วุ่นวาย ในการทรากตรำ ในการอดหลับอดนอน ใน
การอดอาหาร โดยความบริสุทธิ์ ความรู้ ความอดทน และความกรุณา โดย
พระวิญญูณบริสุทธิ์ โดยความรักอย่างจริงใจ โดยถ้อยคำสัตย์จริง โดยฤทธิ์
เดชของพระเจ้า โดยการใช้ความชอบธรรมเป็นอาวุธทั้งด้วยมือขวาและมือซ้าย
ทั้งในขณะมีเกียรติและขณะไร้เกียรติ ขณะถูกดูหมิ่นและขณะได้รับการยกย่อง

เมื่อถูกกล่าวหาว่าเป็นคนหลอกลวง แต่ยังเป็นคนซื่อสัตย์

-2 โครินธ์ 6:4-8

จงมีส่วนร่วมในความทุกข์ยากเหมือนทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์ -2 ทิโมธี 2:3

ถ้าเราสู้ทน เราก็จะได้ครองร่วมกับพระองค์ ถ้าเราไม่ยอมรับพระองค์

พระองค์ก็จะไม่ทรงยอมรับเราเช่นกัน -2 ทิโมธี 2:12

แต่ท่านจงหนักแน่นมั่นคงทุกเรื่อง จงอดทนต่อความทุกข์ยาก จงทำหน้าที่ของ
ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ และจงทำพันธกิจของท่านให้ครบบริบูรณ์

-2 ทิโมธี 4:5

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเตือนผู้ที่พระองค์ทรงรัก และเมื่อพระองค์ทรง
รับใครเป็นบุตร พระองค์ก็ทรงเขียนตีคนนั้น” ท่านทั้งหลายจงสู้ทนเอาเถอะ

เพราะเป็นการเตือน พระเจ้าทรงปฏิบัติต่อท่านเหมือนท่านเป็นบุตรของ

พระองค์ เพราะว่ามีบุตรคนไหนบ้างที่บิดาไม่เตือน? -ฮีบรู 12:6-7

พี่น้องของข้าพเจ้า เมื่อพวกท่านพบกับการทดลองใจต่างๆ ก็จงถือว่าเป็นเรื่อง

น่ายินดียิ่ง เพราะพวกท่านรู้ว่าการทดสอบความเชื่อของท่านนั้น ทำให้เกิด

ความทรหดอดทน และจงให้ความทรหดอดทนนั้นมีผลอย่างสมบูรณ์ เพื่อ

ท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนที่มีสมบูรณ์และดีพร้อม โดยไม่ขาดสิ่งใดเลย คนที่สู้

ทนต่อการทดลองใจก็เป็นสุข เพราะเมื่อเขาผ่านการทดสอบแล้ว เขาจะได้รับ

มงกุฎแห่งชีวิตที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับคนทั้งหลายที่รักพระองค์

-ยากอบ 1:2-4, 12

พี่น้องทั้งหลาย จงเอาอย่างการทนทุกข์และการอดทนของบรรดาผู้เผยพระ

วจนะซึ่งกล่าวไว้ในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า -ยากอบ 5:10

จงละความกังวลทุกอย่างของพวกท่านไว้กับพระองค์ เพราะว่าพระองค์ทรง

ห่วงใยท่านทั้งหลาย -1 เปโตร 5:7

และหลังจากพวกท่านทนทุกข์ชั่วเวลาหนึ่งแล้ว พระเจ้าแห่งพระคุณทั้งสิ้น ผู้
ได้ทรงเรียกให้พวกท่านเข้าในศักดิ์ศรีนิรันดร์ของพระองค์ในพระ[เยซู] คริสต์
พระองค์เองก็จะทรงฟื้นฟู จะทรงค้ำจุนให้มั่นคง จะทรงเสริมเรี่ยวแรง และจะ
ทรงให้พวกท่านตั้งมั่นอยู่ -1 เปโตร 5:10

คนร่ำรวย

คนมั่งคั่งและคนยากจนเหมือนกันอยู่อย่างหนึ่ง คือพระยาห์เวห์ทรงสร้างพวก
เขาทั้งสิ้น -สุภาษิต 22:2

“ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าเขาจะซิงนายข้างหนึ่ง และ
รักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และดูหมิ่นนายอีกฝ่ายหนึ่ง
ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้ -มัทธิว 6:24

อูฐจะลอดรูเข็มก็ง่ายกว่าคนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า”
-มาระโก 10:25

ตัวอูฐจะลอดรูเข็มก็ยิ่งง่ายกว่าการที่คนมั่งมีจะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า”
-ลูกา 18:25

“แต่วิบัติแก่พวกท่านที่ร่ำรวย เพราะว่าท่านได้รับความสะดวกสบายแล้ว
-ลูกา 6:24

เพราะว่าท่านทั้งหลายรู้จักพระคุณของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา
แล้วว่า แม้พระองค์ทรงมั่งคั่ง ก็ยังทรงยอมเป็นคนยากจนเพราะเห็นแก่
ท่านทั้งหลาย เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เป็นคนมั่งคั่ง เนื่องจากความยากจนของ
พระองค์ -2 โครินธ์ 8:9

(พระเยซูร่ำรวยในสวรรค์ ยากจนบนโลกใบนี้ และพวกเราก็จะร่ำรวยกับ
พระองค์บนแผ่นดินสวรรค์)

ส่วนพวกที่มั่งคั่งในชีวิตนี้ จงกำชับพวกเขาไม่ให้เย่อหยิ่ง หรือมุ่งหวังในทรัพย์ที่ไม่ยั่งยืน แต่ให้มุ่งหวังในพระเจ้าผู้ประทานทุกสิ่งแก่เราอย่างบริบูรณ์ เพื่อให้เราได้ชื่นชม -1 ทิโมธี 6:17

เพราะว่าเมื่อดวงอาทิตย์ขึ้นพร้อมกับความร้อนแรงกล้าก็ทำให้หญ้าเหี่ยวแห้ง และดอกหญ้าก็ร่วงหล่น แล้วความงามของมันก็สูญสิ้น คนมั่งมีก็เช่นกัน เขาจะสูญสลายไปในระหว่างที่เขากำลังวุ่นวายอยู่กับการดำเนินธุรกิจ -ยากอบ 1:11

แต่พวกท่านกลับดูถูกคนจน พวกคนมั่งมีไม่ใช่หรือที่กดขี่ข่มเหงท่าน? และพวกเขาไม่ใช่หรือที่ลากตัวท่านไปขึ้นศาล? -ยากอบ 2:6

ฟังให้ดีนะ พวกคนมั่งมี จงร้องไห้และโอดครวญเพราะความทุกข์ที่กำลังจะเกิดกับท่านทั้งหลาย ทรัพย์สมบัติของท่านก็ผุพัง เสื้อผ้าของพวกท่านก็ถูกแมลงกัดกิน ทองและเงินของพวกท่านก็ขึ้นสนิม และสนิมนั้นก็จะเป็นพยานประจานท่านและจะเผาผลาญ เลือดเนื้อของพวกท่านเหมือนกับไฟ ท่านสะสมสมบัติไว้สำหรับวาระสุดท้าย นี่แน่ะ ค่าจ้างของคนเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องในนาของพวกท่านที่ท่านฉ้อโกงไว้นั้นก็ฟ้องร้องขึ้น และเสียงร้องทุกข์ของคนงานเหล่านั้นที่เกี่ยวข้องก็ดังไปถึงพระกรรณ ขององค์พระผู้เป็นเจ้าของจอมทัพแล้ว ท่านทั้งหลายมีชีวิตอยู่ในโลกอย่างฟุ่มเฟือยและปล่อยตัว ทั้งยังบำรุงบำเรอจิตใจของท่านไว้เพื่อรอวันถูกฆ่า พวกท่านตัดสินใจลงโทษและฆ่าคนชอบธรรม และเขาก็ไม่ได้ต่อต้านท่าน -ยากอบ 5:1-6

เพราะเจ้าพูดว่า ‘ข้าเป็นเศรษฐีและข้าร่ำรวยแล้ว ข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย’ เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนน่าสมเพช น่าสังเวช เจ้ายากจน ตาบอด และเปลือยกาย -วิวรณ์ 3:17

การถวายทุกอย่าง (ชาย ให้ แบ่งปัน)

คนดียอมทิ้งมรดกไว้ให้ลูกหลาน แต่ทรัพย์สมบัติของคนบาปนั้นถูกเก็บไว้ให้
คนชอบธรรม -สุภาษิต 13:22

พระเยซูตรัสกับเขาว่า “ถ้าท่านต้องการจะเป็นคนดีพร้อม จงไปขายทรัพย์
สิ่งของที่ท่านมีอยู่แจกจ่ายให้คนยากจน แล้วท่านจะมีทรัพย์สมบัติในสวรรค์
และจงตามเรามา” -มัทธิว 19:21

พระเยซูประทับตรงหน้าตู้เก็บเงินถวาย ทรงสังเกตเห็นฝูงชนเอาเงินมาใส่ไว้ในตู้นั้น
และมีคนมั่งมีหลายคนเอาเงินมากมายมาใส่ แต่มีหญิงม่ายยากจนคนหนึ่งเดิน
มา นางเอาเหรียญทองแดงสองอัน มีค่าประมาณโคดรันเทสหนึ่ง มาใส่ไว้
พระองค์จึงทรงเรียกพวกสาวกมาตรัสกับพวกเขาว่า “เราบอกความจริงกับ
ท่านทั้งหลายว่า หญิงม่ายยากจนคนนี้ใส่ในตู้เก็บเงินถวายมากกว่าทุกคนที่ใส่
ไว้ นั่น เพราะว่าทุกคนได้เอาเงินเหลือใช้ของพวกเขาใส่ แต่หญิงคนนี้ใน
สภาพที่ยากจน เอาเงินเลี้ยงชีพทั้งสิ้นของนางใส่ลงไปจนหมด”
-มาระโก 12:41-44

ท่านตอบพวกเขาว่า “ใครมีเสื้อสองตัวจงแบ่งปันให้แก่คนที่ไม่มี และใครมี
อาหารก็จงทำเหมือนกัน” -ลูกา 3:11

ใครตบแก้มของท่านข้างหนึ่ง จงหันอีกข้างหนึ่งให้เขาด้วย ใครเอาเสื้อคลุมของ
ท่านไป ถ้าเขาจะเอาเสื้อด้วยก็อย่าหวง จงให้แก่ทุกคนที่ขอจากท่าน และถ้าใคร
เอาสิ่งของของท่านไป ก็อย่าทวงคืน -ลูกา 6:29-30

พระองค์ทรงสั่งพวกเขาว่า “อย่าเอาอะไรไปใช้ตามทาง เช่นไม้เท้า หรือยาม
หรืออาหาร หรือเงิน หรือเสื้อสองตัว และถ้าเข้าไปในบ้านไหน ก็จงอาศัยอยู่ใน
บ้านนั้นจนกว่าจะจากไป ถ้ามีใครไม่ต้อนรับพวกท่าน เมื่อท่านจะไปจากเมือง
นั้น จงสะบัดผงคลีดินออกจากเท้าของท่านเพื่อเป็นประจักษ์พยานต่อต้าน

พวกเขา ” -ลูคา 9:3-5

จงขายของที่ท่านมีอยู่และทำทาน จงทำถุงใส่เงินสำหรับตนซึ่งไม่รู้จักเก่า คือมี
ทรัพย์สินสมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งไม่รู้จักหมดสิ้น ที่ขโมยไม่ได้เข้ามาใกล้ และที่ตัว
แมลงไม่ได้ทำลาย -ลูคา 12:33

แล้วพระเยซูตรัสกับคนที่เชิญพระองค์ว่า “เมื่อท่านจะจัดการเลี้ยงไม่ว่าจะเป็น
เวลากลางวันหรือเวลาเย็นก็ตาม อย่าเชิญเฉพาะเพื่อนๆ หรือพี่น้อง หรือญาติๆ
หรือบรรดาเพื่อนบ้านที่มั่งมี คาดว่าพวกเขาจะเชิญท่านกลับคืน แล้วท่านจะ
ได้รับการตอบแทน แต่เมื่อท่านจัดการเลี้ยงนั้น จงเชิญคนจน คนพิการ คนง่อย
และคนตาบอด แล้วท่านจะเป็นสุข เพราะว่าเขาทั้งหลายไม่มีอะไรจะตอบ
แทนท่าน ส่วนท่านจะได้รับการตอบแทนเมื่อคนชอบธรรมเป็นขึ้นจากตาย” -
ลูคา 14:12-14

คนทั้งหมดที่เชื่อถือนั้นก็อยู่รวมกัน และนำทุกสิ่งมารวมเป็นของกลาง และพวก
เขาขายที่ดินและทรัพย์สินสิ่งของมาแบ่งให้แก่กันตามความจำเป็น
-กิจการ 2:44-45

คนทั้งหลายที่เชื่อนั้นเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน และไม่มีใครอ้างว่าสิ่งของที่ตนมี
อยู่นั้นเป็นของตนเอง แต่ทั้งหมดเป็นของส่วนกลาง และด้วยฤทธานุภาพอัน
ยิ่งใหญ่บรรดาอัครทูตก็เป็นพยานถึงการคืนพระชนม์ของพระเยซูองค์พระผู้
เป็นเจ้า และพระคุณอันยิ่งใหญ่อยู่กับพวกเขาทุกคน เพราะว่าในพวกเขาไม่มีใคร
ใครขัดสน ใครมีไร่นาบ้านเรือนก็ขายเสีย และนำเงินค่าของที่ขายได้นั้นมาวาง
ไว้ที่เท้าของบรรดาอัครทูต พวกอัครทูตจึงแจกจ่ายให้ทุกคนตามความจำเป็น
-กิจการ 4:32-35

จงเห็นอกเห็นใจช่วยธรรมิกชนเมื่อเขาขัดสน จงอุทิศส่สำหรับต้อนรับแขกแปลกหน้า
-โรม 12:13

ข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าให้งานของคนอื่นเบาลง และของพวกท่านหนักขึ้น แต่เป็นเรื่องของความเสมอภาค คือที่พวกท่านมีอยู่อย่างเหลือล้นในเวลานี้ ก็เพื่อช่วยเขาทั้งหลายที่ขัดสน และในยามที่เขาทั้งหลายมีอย่างเหลือล้น เขาก็จะได้อำนวยพวกท่านเมื่อขัดสน ซึ่งจะทำให้มีความเสมอภาคกัน ตามที่เขียนไว้ว่า “คนที่เก็บได้มากนั้น ไม่มีเหลือ และคนที่เก็บได้น้อยก็ไม่ขาด”

-2 โครินธ์ 8:13-15

แต่ละคนจงให้ตามที่เขาคิดหมายไว้ในใจ ไม่ใช่ให้ด้วยความเสียดาย ไม่ใช่ให้ด้วยความจำใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนที่ให้ด้วยใจยินดี -2 โครินธ์ 9:7

คนที่เคยขโมยก็อย่าขโมยอีกต่อไป แต่จงใช้มือ [ของตน] ตรากตรำทำงานที่ดีดีกว่า เพื่อจะได้มีอะไรแจกจ่ายให้คนที่มีความจำเป็น -เอเฟซัส 4:28

ถ้าพี่น้องชายหญิงคนไหนขาดแคลนเสื้อผ้าและอาหารประจำวัน แล้วมีใครในพวกท่านกล่าวกับเขาทั้งหลายว่า “ขอให้กลับไปอย่างมีความสุข ให้อบอุ่น และอิมหมาสำหรับญาติ” แต่ไม่ได้ให้สิ่งจำเป็นฝ่ายกายแก่พวกเขา จะมีประโยชน์อะไร? -ยากอบ 2:15-16

แต่ถ้าใครมีทรัพย์สมบัติในโลกนี้ และเห็นพี่น้องของตนขัดสนแล้วยังไม่เปิดใจช่วยเขา ความรักของพระเจ้าจะดำรงอยู่ในคนนั้นได้อย่างไร? -1 ยอห์น 3:17

ความต้องการที่จะร่ำรวย

อย่าโหมงานจนอ่อนล้าเพื่อจะเป็นคนมั่งมี จงฉลาดพอที่จะหยุดพัก เมื่อเจ้าเหลือบตามองทรัพย์นั้น มันก็หายไปแล้วไม่ใช่หรือ? เพราะแน่นอนที่เดียวมันจะสร้างปีกขึ้นมา มันจะบินไปในท้องฟ้าเหมือนนกอินทรี -สุภาซิต 23:4-5

ความมั่งคั่งไม่มีประโยชน์ในวันแห่งพระพิโรธ แต่ความชอบธรรมช่วยให้พ้นจากความมรณา -สุภาซิต 11:4

อย่าวางใจในการบีบบังคับ อย่าหวังลมๆ แล้งๆ จากการปล้น ถ้าความมั่งคั่งเพิ่มขึ้น ก็อย่าวางใจในสิ่งนั้น -สดุดี 62:10

คนรักเงินย่อมไม่อिमเงิน และคนรักสมบัติก็ไม่อิมกับผลตอบแทน นี่ก็อนิจจังด้วย -ปัญญาจารย์ 5:10

“อย่าสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในโลก ที่อาจเป็นสนิมและที่แมลงกินเสียได้ และที่ขโมยอาจทะเลวงลักเอาไปได้ แต่จงสะสมทรัพย์สมบัติเพื่อตัวพวกท่านเองไว้ในสวรรค์ ที่ไม่มีแมลงจะกินและไม่มีสนิมจะกัด และที่ไม่มีขโมยทะเลวงลักเอาไปได้ เพราะว่าทรัพย์สมบัติของท่านอยู่ที่ไหน ใจของท่านก็อยู่ที่นั่นด้วย “ตาเป็นประตูของร่างกาย เพราะฉะนั้นถ้าตาของท่านปกติ ทั้งตัวของท่านก็พลอยสว่างไปด้วย แต่ถ้าตาของท่านผิดปกติ ทั้งตัวของท่านก็พลอยมืดไปด้วย เพราะฉะนั้นถ้าความสว่างซึ่งอยู่ในตัวท่านมืดไป ความมืดนั้นจะหนาที่บสัักเพียงใดหนอ “ไม่มีใครเป็นข้าสองเจ้า บ่าวสองนายได้ เพราะว่าเขาจะชังนายข้างหนึ่ง และรักนายอีกข้างหนึ่ง หรือเขาจะนับถือนายฝ่ายหนึ่ง และคูหมินนายอีกฝ่ายหนึ่ง ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้ “เพราะเหตุนี้ เราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่ากระวนกระวายถึงชีวิตของท่านว่าจะเอาอะไรกิน หรือจะเอาอะไรดื่ม และอย่ากระวนกระวายถึงร่างกายของท่านว่าจะเอาอะไรนุง่ห่ม ชีวิตสำคัญยิ่งกว่าอาหารไม่ใช่หรือ? และร่างกายสำคัญยิ่งกว่าเครื่องนุง่ห่มไม่ใช่หรือ? -มัทธิว 6:19-25

และเมล็ดซึ่งหว่านกลางหนามนั้น ได้แก่บุคคลที่ได้ฟังพระวจนะ แต่ความกังวลของโลก และการล่อลวงของทรัพย์สมบัติรัดพระวจนะนั้นเสีย จึงไม่เกิดผล -มัทธิว 13:22

แล้วความกังวลของโลก และความลุ่มหลงในทรัพย์สมบัติ และความโลภในสิ่งต่างๆ ประดังเข้ามา และรัดพระวจนะนั้น จึงไม่เกิดผล -มาระโก 4:19

เพราะเขาจะได้ประโยชน์อะไรถ้าได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องเสียชีวิตของตน

-มาระโก 8:36

แล้วพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ระวังให้ดี จงหลีกเลี่ยงจากความโลภทุกอย่าง เพราะว่าชีวิตของคนไม่ได้อยู่ที่การมีของฟุ่มเฟือย” -ลูกา 12:15

ส่วนพวกที่อยากร่ำรวยก็ตกอยู่ในการล่อลวงและติดกับดักของความอยากมากมายที่โง่เขลาและอันตราย ซึ่งจุดคนเราให้ลงไปสู่ความพินาศและความย่อยยับ เพราะว่าการรักเงินทองเป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งหมด ความโลภเงินทองนี้ที่ทำให้บางคนหลงไปจากความเชื่อ และตรอมตรมด้วยความทุกข์มากมาย แต่ท่านผู้เป็นคนของพระเจ้า จงหลีกเลี่ยงจากสิ่งเหล่านี้ และจงไฝหาความชอบธรรม ทางพระเจ้า ความเชื่อ ความรัก ความทรหดอดทน และความสุภาพอ่อนโยน -1 ทิโมธี 6:9-11

ท่านอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า “เราจะไม่ละท่านหรือทอดทิ้งท่านเลย” -ฮีบรู 13:5

พระกิตติคุณที่เทียมเท็จ

พระยาห์เวห์จอมทัพรู้ดังนี้ว่า “อย่าฟังถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะ ผู้เผยให้ท่านฟัง ทำให้ท่านเต็มด้วยความหวังลมๆ แล้งๆ เขากล่าวถึงนิมิตในใจของเขาเอง ไม่ใช่จากพระโอษฐ์ของพระยาห์เวห์ -เยเรมีย์ 23:16

เพราะว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จและผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จหลายคนปรากฏขึ้น แสดงหมายสำคัญและการอัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ เพื่อล่อลวงแม้พวกที่พระเจ้าทรงเลือกถ้าเป็นไปได้ -มัทธิว 24:24

“วิบัติเมื่อทุกคนบอกว่าท่านดี เพราะบรรพบุรุษของเขาก็ทำอย่างนั้นกับพวกผู้เผยพระวจนะเท็จเหมือนกัน -ลูกา 6:26

ถ้าใครสอนผิดแปลกไป และไม่ยอมเห็นด้วยกับบรรดาพระวจนะที่ถูกต้องของ

พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และกับคำสอนที่สมกับทางพระเจ้า เขาก็เป็นคนยโสและไม่เข้าใจอะไรเลย เขามีความผิดปกติที่ชอบทุ่มเถียงและโต้แย้งในเรื่องถ้อยคำ ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการอิจฉา การวิวาท การกล่าวร้าย การไม่ไว้วางใจ และการโต้เถียงท่ามกลางพวกที่มีความคิดเสื่อมทรามและสูญเสียความจริง ที่คิดว่าทางพระเจ้านั้นเป็นช่องทางแสวงหาผลประโยชน์

-1 ทิโมธี 6:3-5

เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่ถูกต้องไม่ได้ แต่พวกเขาจะรวบรวมบรรดาอาจารย์ไว้สำหรับตน ตามความอยากของตัวเองเพื่อสนองหูที่คัน พวกเขาจะเลิกฟังความจริงและหันไปฟังนิยายต่างๆ -2 ทิโมธี 4:3-4

คือคนที่ไม่เชื่อคำสอน เป็นสามีของหญิงคนเดียว มีลูกๆ ที่เชื่อและไม่เชื่อ กล่าวหาว่าเป็นนักเลงหรือเป็นคนดี้อด้าน เพราะว่าผู้ปกครองดูแล ซึ่งเป็นผู้รับมอบฉันทะของพระเจ้า ต้องไม่มีข้อตำหนิ ไม่เย่อหยิ่ง ไม่อารมณ์ร้อน ไม่ดื่มสุรามึนเมา ไม่ชอบความรุนแรง และไม่เป็นคนโลภมากได้ แต่มีอัธยาศัยต้อนรับแขก รักความดี มีสติสัมปชัญญะ ชอบธรรม บริสุทธิ์ รู้จักบังคับใจตนเอง และยึดมั่นในพระวจนะอันสัตย์จริงตามคำสอน เพื่อจะสามารถหนุนใจด้วยคำสอนที่ถูกต้องและชี้แจงต่อพวกคนที่คัดค้าน -ทิตัส 1:6-9

แต่ว่าเราได้มีผู้เผยพระวจนะเทียมเท็จเกิดขึ้นในชนชาตินั้น เช่นเดียวกับที่จะมีผู้สอนเท็จเกิดขึ้นในพวกท่าน ซึ่งจะลอบเอาลัทธินอกกรีตอันจะให้ถึงความพิณาศเข้ามาเสี้ยมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์เจ้านายผู้ได้ทรงไถ่พวกเขาไว้ ซึ่งจะนำความพิณาศมาสู่พวกเขาเองอย่างรวดเร็ว จะมีคนจำนวนมากประพฤติลามกตามอย่างพวกเขา และเพราะคนเหล่านั้น ทางของความจริงจะถูกหลบหลู่ และพวกสอนเท็จจะหาผลประโยชน์จากท่านทั้งหลายด้วยนิยายที่แต่งขึ้นโดยใจโลภ การลงโทษคนเหล่านั้นที่ได้ประกาศไว้นานมาแล้วจะไม่เนิ่นช้า และความพิณาศที่จะเกิดกับพวกเขาก็จะไม่นิ่งเฉย เพราะว่าถ้าพระเจ้าไม่ได้ทรงยกเว้นพวกทูตสวรรค์ที่ได้ทำบาปนั้น แต่ได้ทรงผลักพวกเขาลงไปในอเวจี และ

ได้ล่ามพวกเขาด้วยโซ่แห่งความมืดมิด คุณไฉนจนถึงเวลาพิพากษา

-2 เปโตร 2:1-4

สรุป

ถ้าคุณเป็นคริสเตียนคุณจะต้องประสบความสำเร็จความยากลำบาก คุณควรจะมีความสุขในความยากลำบากนี้ เพราะว่าความยากลำบากนี้ได้มาจากพระเจ้า เพราะว่าพระเจ้ารักคุณ ถ้าคุณต้องการที่จะร่ำรวยคุณก็จะตกลงไปในความบาป ถ้าใครสอนว่า ทางพระเจ้าเป็นช่องทางแสวงหาผลประโยชน์ เขาไม่เข้าใจอะไรเลย และชอบสร้างความแตกแยกในคริสตจักร ถ้าคุณเป็นคริสเตียนคือเป็นสาวกของพระเยซู คุณควรจะขายทรัพย์สินสมบัติและให้คนยากจนและควรแบ่งปันกับคริสตจักรด้วยเพื่อที่ไม่มีใครขาดอะไรและได้มีเครื่องมือเพื่อขยายอาณาจักรของพระเจ้าบนโลกใบนี้ เหมือนที่คริสตจักรสมัยยุคแรกได้ทำ คุณควรจะเข้าใจว่าไม่มีอะไรที่เป็นของตัวเองเป็นของตัวเองจริงๆ แต่ทุกอย่างที่มีอยู่เพื่อการทำงานของพระเจ้า และถ้ามีอะไรที่ไม่จำเป็น ควรจะขายและให้เงินกับคนยากจน โดยการเลี้ยงอาหารและ การจัดงานเลี้ยงต่างๆ ถ้าคุณเป็นคริสเตียนคุณควรจะพอใจกับสิ่งที่จำเป็น คุณไม่ควรจะอธิษฐานขอความร่ำรวย แต่ควรขอเฉพาะสิ่งที่จำเป็นสำหรับชีวิตและความชอบธรรม ถ้าคุณเป็นกษัตริย์ ประธานาธิบดี นายก ผู้จัดการ อาจารย์ คุณไม่ควรจะสะสมเงินทองเยอะ มีภรรยาหลายคน หรือมีรถหลายคัน คุณควรจะนำโดยปราศจากการรับเงินใต้โต๊ะ ถ้าใครสอนผิดพลาด คุณควรจะตามกฎระเบียบของพระคัมภีร์สำหรับการแก้ไขพี่น้อง (ดูไบเบิลวิวเกี่ยวกับการแก้ไขพี่น้อง)